

இந்தப் பின்புலத்தில் தான், "72 மணிநேரத் துக்கு மாவோயிஸ்டுகள் தமது வன்முறையை நிறுத்தினால், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுடன் போடப்பட்ட பிரகடனம் எல்லா ஒப்பந்தங்கள் குறித்தும் பகிரங்கமாக விவாதிக் கத் தயாராக இருப்பதாக" கஹினார் சிதம்பரம். இந் தச் சவடால் பச்சே சும், சமாதானத் துத் தும் அநீ தியான இந் தப் போரூக் ககிராகக் குரல் கொடுப்போரைத் திசைதிரும்புவதற் கான சமூச் சிகள் எனப் து

கதை சயெ்து, நீ திமனறத்தில் விசாரித்து அதன் பின்னர்தான் தண்பிக்கவண்டும் என்ற சட்டபுரவ வழிமுறையை, அரசியல் சட்டத்தையே மதிகாத மாவோயிஸ்டுகள் விசயத்தில் எதற்காகப் பிரயோகிக்க வண்டும்? அரசியல் சட்டத்தையே ஒப்புக் கொள்ளாதவனைச் சூட்டிக் கொல்வதில் என்ன தவறு? என்று பகிரங்கமாக வாதிடுகிறார்கள் பல ஆளும் வர்க்க அறிவுஜீ விகள். "ஆயுதப் புரட்சியின் மூலம் அரசுதை துக்கி எறிவதுதான் மாவோயிஸ்டுகளின் கொள்கை. சூரங்க ஒப்பந்தங்களை

ரத்து செய்துவிட்டாலும், அவர்கள் ஆயுதப்போராட்டத்தைக் கைவிடப் போவதில்லை. பிறகு ஒப்பந்தங்களைப் பற்றி ஏன் பச்சேவணேட்டும்? துப்பாக்கிதான் ஓரேதீர்வு" என்று சிதம்பரத்தின் உள்ளக் குரலை ஒலிக்கிறது பாரதிய ஜனதாக் கட்சி.

புதிய தாராளவாதக் கொள்கைகளை முன் தள்ளும் ஊடகங்கள் உருவாக்கிவரும் பொதுக்கருத்தும் இதுதான். தரேதல் புறக்கணிப்புப் பிரச்சாரத்தை அனுமதிக்கக் கூடாது, ஓட்டுப் போடாதவர்களுடைய உரிமையைப் பறிக்க வணேட்டும் என்றெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்த கருத்துகள் முற்றி, 'அரசியல் சட்டத்தை ஏற்க மறுப்பவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை மட்டுமல்ல, அவர்களது உயிர் வாழும் உரிமையையும் பறிக்கலாம்' என்று கனிந்திருக்கின்றன.

தமது வாழ்வாதாரங்கள் பறிக்கப்படுதலை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கும் பழங்குடி மக்களின் கருத்துரிமையை அங்கீகரிப்பதாக மிகுந்த பெருந்தன்மையுடன் கூறும் ஆளும் வர்க்கங்கள், தோழர் ஆசாத்தின் உயிர் வாழும் உரிமையை மீர்க்கமாக நிராகரிக்கின்றன. டாடாவும், மித்தலும், போஸ்கோவும் தண்டகாரணியாவில் கால வதை திருக்கவில்லையென்றாலும் இந்த அரசமைப்புக்கு எதிராக அவர் ஆயுதம் ஏந்தியிருப்பார் என்பதுதான் ஆசாத்தைக் கொல்வதற்கு ஆளும் வர்க்கம் கூறும் நியாயம். டாடாவும் மித்தலும் தண்டகாரணியாவிற்கு விஜயம் செய்வதற்கு முந்தைய பொற்காலத்திலும், ஆளும் வர்க்கங்களின் சூரண்டலைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்த அரசு அங்கம் முழுதும் ஆயுதம் தரித்துத்தான் நிற்கிறது என்ற உண்மையை ஆசாத்தை ஆயுதம் ஏந்த வதை துரட்சியின் நியாயம்.

எந்தப் 'புனிதமான' அரசியல் சட்டத்தின் பலிபீடத்தில் தோழர் ஆசாத்தின் உயிர் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் புனிதமான அரசியல் சட்டத்தின் மீது உலக வர்த்தகக் கழகமோ, ஓபாமாவோ, ரெட்டி சகோதரர்களோ, சல்வா ஜட்டாமோ, துணை இராணுவப் படகைகளோ சிறுநீர் கழிப்பதையும் காறி உமிழ்வதையும் இந்த அரசு பொருட்படுத்துவதில்லை. அவையெல்லாம் ஆளும் வர்க்கங்கள் தமது சோந்த நலனை ஈடேற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு அரசியல் சட்டத்துக்கு இழக்க வணேட்டியிருக்கும் தவிரக்க முடியாத அவமதிப்புகள். இவையெல்லாம் மறுகாலனியாக்கப் புதுயுகத்துக்குப் பொருத்தமான புதிய பிச்சை முறைகளாகவோ அங்கீகரிக்கப்பட்டாவிட்டன. ஆனால், ஆசாத்தனது சோந்த நலன் எதையும் ஈடேற்றிக் கொள்வதற்காக ஆயுதம் ஏந்தவில்லை. ஓடுக்கப்பட்டும் வர்க்கங்களின் நலன்க்காக ஆயுதம் ஏந்தினார் என்பதுதான் அவரது தலக்கை விலை வகைக்கப்படுவதற்கான காரணம். மீறல் அல்ல பிரச்சினை. அந்த மீறல் யாருடைய நலன்க்கானது என்பதுதான் பிரச்சினை. இந்தப் போரின் பொருளை இப்படியும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இது ஆளும் வர்க்கங்களின் நலன்க்காக அரசியல் சட்டத்தை மீறுபவர்க்கும்கூட, ஆளப்பட்டும் வர்க்கங்களின் நலன்க்காக அரசியல் சட்டத்தை

கடற் படகை ஒன்று போக, மற்றலெல்லாப் படகைகளும் தண்டகாரணயாவசைச் சுற்றி வியபகம் அமதை துத் தாக் குதல் தடொடுத் த போதிலும், ஓரங் கிணரைத் த தலமையின் கீழ் இந்த ஆக கிரமிப்புப் போரடை நடத்த வணேடிய அவசியம் குறித்து இராணுவ மொழியில் உள்துறையை அமைச்சர் அபிக் கபி உரையாற்றிய போதிலும், இதனை ஒரு 'உளநாட்டப் போர்' என்று அறிவிக் க முடியாமல் வலலரசுப் பரொமிதம் டெல்லியதைத் தடுக்கிறது.

அன்று இந்திய சமஸ்தானங்களில் கிளர்ந்தெழுந்த உள்நாட்டுப் போர்களை ஒடுக்கி, மன்னர்களபைப் பாதுகாப்பதற்காக 1939-இல் பிரிட்டிஷ் அரசு உருவாக்கிய மத்திய ரிசர்வ் போலீசுப் படையும், 1965-இல் இந்திய-பாக் போரடை ஒட்டி 'எல்லபைப் பகுதியில் வாழும் இந்திய மக்களபைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தில்' உருவாக்கப்பட்ட எல்லபைப் பாதுகாப்புப் படையும் இன்று ஜார்கண்டிலும், சட்டீஸ்கரிலும் முகாமிட்டிருக்கின்றன. 60 ஆண்டுகளாக மணிய்ப்புரக்கக் காவல் நிற்கிறது இந்திய இராணுவம். இந்திய இராணுவத்தின் 50% படகைகள் காவல் ரில் 'அமணதியை' நிலநாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. தற்போது, தண்டகாரணயாவுக்கு இராணுவத்தடை அனுப்புவதற்கு தளபதிகள் தயங்கக் காரணம் சோந்த நாட்டு மக்களுக்கு எதிராக இராணுவத்தடை ஏவக் கூடாது என்ற தரூம் சிந்தனையைல்ல. இந்தியர்களிடமிருந்து இந்தியாவபைப் பாதுகாப்பதற்கே மொத்த இராணுவத்தையும் இறக்கிவிட்டால், அந்நியர்களிடமிருந்து இந்திய எல்லகளைபைப் பாதுகாக்க ஆளில்லை என்பதுதான் அந்தத் தளபதிகள் வலிப்படியாகக் கூறவிரும்பாத உண்மை. இப்படி இந்தியப் பரேசின் 'எல்லடை', அதன் இதயப் பகுதியையே நுருங்கிவிட்டதென்ற உண்மையை ஒப்புக் கொள்வது வல்லரசுப் பருமித்ததுக்கு வட்டை வதைது விடும்னெப்தால், 'இது போர் அல்ல' என்று பம்மாதது செய்கிறார் சிதம்பரம்.

உண்மையிடமிருந்து தப்புவதற்கு சூயம்மோசடியைக் காட்டிலும் வீரியம் சிறிந்த மரணத்துண்டா என்ன? கம்யூனிசம் தோற்றுவிட்டது என்பது முதலாளி வர்க்கத்தின் மட்டும் பிச்சை. அந்த நம்பிக்கை தன்கண்முன்னே பொத்துக் கொண்டிருப்பதால், தன்னையும் தன் நம்பிக்கையையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டே, 'தோற்றுப்போன' கம்யூனிசத்தைத் தோற்கடிக் கத் தவிக் கிறது முதலாளி வர்க்கம். தான் மரணத்தின் முகத்தில் விழிப்பதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டே புரட்சியைக் கொல்ல முன்கிறதே ஆளும் வர்க்கம்.

அக்னிவேதின் கண்களசைச் சந்திக்க முடியாமல் சிதம்பரம் முகம் திரும்பிக் கொள்ளக்

புரட்சியின் தலையைப் பிடிப்பதற்குத் 'தடேதல்' வடேட்டை' நடத்திக்
கொண்டிருக்கின்றன சிதம்பரத்தின் படகைகள். 'ஆசாத்' தின் உயிர் தலையில் இல்லலை
என்ற ஞானம் தமது தலகைகள் உருளும் தருணத்தில் தான் அவர்களது மண்டகைக் குள்
பளிச்சிடும் போலும். அப்படியொரு தருணம் வரமாட்டாது என்ற நம்பிக்கையில்
அவர்கள் வாழட்டும். அந்தத் தருணத்தை நாம் வரவழைப்போம்.
வீ ரவணகம், ததோழர் ஆசாத்!

-மருதயைன்.